

Asia C-913/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

13.12.2019

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Rejonowy w Białymstoku (Puola)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

18.11.2019

Kantaja:

CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Vastaaja:

Gefion Insurance A/S [– –] [(Tanska)]

[– –]

VÄLIPÄÄTÖS

18.11.2019

Sąd Rejonowy w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy (Białystokin piirioikeuden VIII kauppajaosto, Puola) [– –]

[– –] [asiaa käsittelevän jaoston kokoonpano]

on päättänyt Białystokissa 18.11.2019 pidetyssä

suljetussa istunnossa asiassa,

jossa kantajana on CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (rajavastuuyhtiö)

ja vastaajana Gefion Insurance A/S (Tanska)

ja joka koskee maksusuoritusta,

seuraavaa:

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan toisen kohdan nojalla seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 13 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 10 artiklan kanssa, tulkittava siten, että sellaisen elinkeinonharjoittajan, joka on hankkinut vahingon kärsineeltä vastuuvakuutuksen perusteella vakuutusyritykseen kohdistuvan saatavan, ja kyseisen vakuutusyrityksen välisessä riita-asiassa ei voida sulkea pois sitä, että tuomioistuimen toimivalta perustuu asetuksen 7 artiklan 2 alakohtaan tai 7 artiklan 5 alakohtaan?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on myöntävä, onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 5 alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimivaa yhtiöoikeuden mukaista yritystä, joka selvittää moottoriajoneuvojen omistajien pakolliseen vastuuvakuutukseen liittyviä omaisuusvahinkoja [alkup. s. 1] ja joka toimii toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen vakuutusyrityksen kanssa tehdyn sopimuksen puitteissa, on pidettävä kyseisen vakuutusyrityksen sivuliikkeenä, agentuurina tai muuna toimipaikkana?
- 3) Jos vastaus ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on myöntävä, onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohtaa tulkittava siten, että siinä määritellään sellaisenaan toimivaltaiseksi sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa vahinko on tapahtunut, ja että vahingon kärsineeltä pakolliseen vastuuvakuutukseen liittyvän saatavan hankkineen velkojan on nostettava kanne kyseisessä tuomioistuimessa sellaista vakuutusyritystä vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa?

II. Siviiliprosessilain (kodeks postępowania cywilnego) 177 §:n 1 momentin 31 kohdan nojalla asian käsittely keskeytetään, kunnes asiaa koskeva menettely Euroopan unionin tuomioistuimessa on päättynyt.

Perustelut

Tosiseikat

1. Vahingon kärsineen AM:n ajoneuvo ja vahingon aiheuttajan ajoneuvo olivat osapuolina 28.2.2018 tapahtuneessa tieliikenneonnettomuudessa, jonka

tapahtuma-ajankohtana vahingon aiheuttajalla oli sopimus Gefion Insurance A/S:n kanssa moottoriajoneuvojen omistajan vastuuvakuutuksesta.

2. Ajoneuvon ollessa korjattavana vahingonkärsijä teki 1.3.2018 (avoimena yhtiönä toimivan) korjaamoyrityksen kanssa maksullisen sopimuksen korvaavan ajoneuvon vuokrauksesta. Samana päivänä vuokrapalvelua selvitellessään vahingonkärsijä siirsi vuokratustannusten korvaamista koskevan tulevan saatavan korjaamoyritykselle. Vuokra-ajan päätyttyä korjaamoyritys laati 6.7.2018 arvonlisäverollisen laskun palvelusta. **[alkup. s. 2]**
3. Kantaja hankki 25.6.2018 saatavan siirtoa koskevan omaisuudenhoitosopimuksen perusteella korjaamoyritykseltä oikeuden hakea vastaajalta saatavia korvaavan ajoneuvon vuokratustannuksista.
4. Kantaja pyysi 25.6.2018 päivätyllä kirjeellään vastaajaa maksamaan laskuun perustuvan vuokran määrän. Maksupyyntö lähetettiin Żychliniin sijoittautuneelle Polins spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (rajavastuuyhtiö), joka edustaa vastaajana olevan ulkomaisen vakuutusyrityksen etuja Puolan alueella.
5. Vahingon selvitystä ryhtyi hoitamaan vastaajan toimeksiannosta toimiva Crawford Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (rajavastuuyhtiö). Se hyväksyi 16.8.2018 tekemällään päätöksellä haettujen vuokratustannusten korvaamisen osittain. Päätöksessä todettiin, että ”Gefion Insurance A/S:n nimissä ja puolesta” vuokralasku oli vahvistettu osittain. Päätöksen loppuosassa ohjeistettiin mahdollisuudesta valittaa vakuutusyrityksen valtuuttamalle toimijalle, Crawford Polska sp. z o.o:lle.
6. Vahinkoa koskevassa päätöksessä ohjeistettiin niin ikään mahdollisuudesta nostaa kanteen Gefion Insurance A/S:ää vastaan ”yleistä toimivaltaa koskevien säännösten nojalla tai vakuutuksenottajan, vakuutetun, edunsaajan tai vakuutus sopimuksen perusteella oikeutetun henkilön asuin- tai sijoittautumispaikan mukaisessa toimivaltaisessa tuomioistuimessa”.
7. Kantaja nosti 20.8.2018 kanteen puolalaisessa tuomioistuimessa. Se perusteli tuomioistuimen toimivaltaa vastaajan julkisesti antamalla tiedolla siitä, että vastaajan pääasiallisena edustajana Puolassa toimii Żychliniin sijoittautunut Polins sp. z o.o. Kantaja pyysi tiedoksiantoja välittämistä vastaajalle Polins sp. z o.o:n osoitteeseen.
8. 11.12.2018 annettiin maksamismääräys, joka toimitettiin kannekirjelmän kanssa Polins sp. z o.o:n osoitteeseen. **[alkup. s. 3]**
9. Vastaaja vaati ensimmäisessä, maksamismääräystä vastustavassa kirjelmässään kanteen hylkäämistä sillä perusteella, että puolalainen tuomioistuin ei ole asiassa toimivaltainen. Vastaajan mukaan toimivaltaan sovellettava säännös on tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (jäljempänä asetus) 5

artiklan 1 kohta. Vastaaja vetosi siihen, että kantaja ei ole vakuutuksenottajan, vakuutetun tai edunsaajan asemassa vaan ainoastaan ammattimainen toimija, joka hankkii vakuutus sopimukseen liittyviä saatavia, eikä sillä ole mahdollisuutta nostaa kanteita muualla kuin vakuutuksenantajan kotipaikan jäsenvaltiossa.

10. Vastaaja vetosi kanteen hylkäysvaatimuksen perusteluissa unionin tuomioistuimen 31.1.2018 antamaan tuomioon Hofsoe (C-106/17, EU:C:2018:50). Se huomautti asetuksen N:o 1215/2012 13 artiklan 2 kohdan suojelutarkoituksesta ja toisti unionin tuomioistuimen näkemyksen siitä, että henkilö, joka harjoittaa elinkeinotoimintana vakuutuskorvaussaatavien perimistä tällaisten saatavien sopimusperusteisena luovutuksensaajana, ei voi saada forum actoriksi mukaista erityissuojaa.
11. Vastineen jäljempänä olevassa osassa vastaaja viittasi myös kanteen asiasisältöön.
12. Vastaajan asiamiehenä toimiva asianajaja sai valtuutuksen toimia vastaajan nimissä vastaajan nimissä toimivalta Crawford Polska sp. z o.o:lta. Asiamies esitti myös Gefion Insurance A/S:n hallituksen jäsenten 31.5.2016 Crawford Polska sp. o.o:lle myöntämän valtuutuksen. Siihen sisältyy ”vaateiden käsittely kokonaisuudessaan” ja ”Gefionin edustaminen kaikissa menettelyissä – – tuomioistuimissa ja muissa julkishallinnon viranomaisissa”.
13. Kantaja huomauttaa toimivallan puuttumisen vuoksi esitetystä kanteen hylkäämisvaatimuksesta, että vastaaja on merkitty Puolaan rekisteröityjen [alkup. s. 4] EU- ja EFTA-jäsenvaltioiden vakuutusyritysten luetteloon, jota Komisia Nadzoru Finansowego (KNF) (Puolan rahoitusvalvontaviranomainen) valvoo. Vastaaja myy vakuutuksia Puolan alueella, jolloin ei voida sallia sitä, että korjaamoyritys, joka huolehtii korjauksesta ilman käteismaksua ja joka vastaanottaa saatavan vahingonkäräjältä, ei voisi vaatia korjauskustannusten korvaamista vahinkotapahtumapaikan ja korjauspaikan tuomioistuimissa. Kantaja esittää, että tämä johtaa siihen, että korjaamot kieltäytyvät tekemästä korjauksia silloin, kun vahingon aiheuttajan vakuutuksenantajana on Gefion Insurance A/S, tai siihen, että asiakkaan on maksettava korjaus ja haettava itse korvausta vastaajalta.

Oikeudelliset perustelut

Ennakkoratkaisupyyntöön perustelut

14. Aluksi on todettava, että tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti Tanska ilmoitti komissiolle kirjeitse 20.12.2012 päätöksestään panna asetuksen (EU) N:o 1215/2012 sisältö täytäntöön. Tämä merkitsee, että tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1215/2012 on sovellettavissa käsiteltävässä asiassa, jossa vastaajana on tanskalainen vakuutusyritys.

15. Siviiliprosessisäännösten mukaisesti yhtenä tuomioistuimen perusvelvollisuuksista koko menettelyn aikana on sen oman toimivallan tarkistaminen (siviiliprosessilain 1099 §:n 1 momentin 1 virke). Asian käsittely tuomioistuimessa, jolla ei ole toimivaltaa, johtaa menettelyn pätemättömyyteen (siviiliprosessilain 1099 §:n 2 momentti). Oikeudenkäynnin asianosaisten kotipaikka on Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa. Tämä merkitsee sitä, että tuomioistuimen on todettava olevansa toimivaltainen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 perusteella. Näin ollen tuomioistuin soveltaa suoraan Euroopan unionin oikeussääntöjä. **[alkup. s. 5]**

Tämä on perusteltua myös silloin, kun vastaaja vetoaa sellaisen tuomioistuimen toimivallan puuttumiseen, jossa kanne on nostettu.

16. Ennakkoratkaisupyynnön kohteena oleva oikeudellinen kysymys aiheuttaa oikeuskäytännön eroavuuksia kansallisissa tuomioistuimissa, jotka antavat toisiaan vastaavissa tapauksissa keskenään ristiriitaisia tuomioita.¹ Tällaisen tilanteen jatkuminen voi johtaa siihen, että tosiasiallisesti rajoitetaan oikeutta saada asiansa käsiteltyksi tuomioistuimessa, kun toimijoiden on osallistuttava menettelyihin toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa. Lyhyiden, kolmivuotisten vanhentumisaikojen osalta tämä voi johtaa korvausvaateiden tehottomuuteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

17. Vastaaja viittaa Euroopan unionin tuomioistuimen 31.1.2018 antamaan tuomioon asiassa C-106/17, jossa todetaan, että asetuksen N:o 1215/2012 13 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä mainitun asetuksen 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, on tulkittava siten, ettei siihen voi vedota luonnollinen henkilö, jonka elinkeinotoimintaan kuuluu korvausvaatavien periminen vakuutusenantajilta ja joka liikenneonnettomuuden uhrin kanssa tehdyn saatavan luovutusta koskevan sopimuksen perusteella haastaa sen jäsenvaltion tuomioistuimeen, jossa vahingon kärsineen kotipaikka on, kyseisen onnettomuuden aiheuttajan vastuuvakuutuksen

¹ Sąd Okręgowy w Szczecinie (Szczecinien alueellinen tuomioistuin, Puola) 16.5.2019 antama päätös VIII Gz 70/19 –

http://orzeczenia.ms.gov.pl/content/jurysdykcja/155515000004027_VIII_Gz_000070_2019_Uz_2019-05-16_001;

Sąd Okręgowy w Szczecinie 16.5.2019 antama päätös VIII Gz 52/19 –

http://orzeczenia.ms.gov.pl/content/jurysdykcja/155515000004027_VIII_Gz_000052_2019_Uz_2019-05-16_001;

Sąd Okręgowy w Toruniu (Toruńin alueellinen tuomioistuin, Puola) 13.6.2019 antama päätös VI Gz 128/19 –

[http://orzeczenia.torun.so.gov.pl/content/\\$N/151025000003027_VI_Gz_000128_2019_Uz_2019-06-13_001;](http://orzeczenia.torun.so.gov.pl/content/$N/151025000003027_VI_Gz_000128_2019_Uz_2019-06-13_001;)

antajan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa kuin vahingon kärsineen kotipaikka. Kiistämättä unionin tuomioistuimen edellä mainitun näkemyksen oikeellisuutta on todettava, että käsiteltävän asian erilaiset tosiseikat eivät sovi yhteen edellä mainitun ratkaisun kanssa. Vastaaja jättää huomiotta sen tosiseikan, että se harjoittaa **[alkup. s. 6]** vakuutusliiketoimintaa Puolan alueella, jossa tapahtuma sattui ja jossa vahinko selvitettiin. Asian C-106/17 tosiseikat koskevat saksalaista vakuutusyrittystä, joka vastasi vahinkotapahtumasta, jonka oli aiheuttanut tieliikenneonnettomuuden tapahtumamaana olleen Saksan kansalainen.

18. Asetuksen 13 artiklan 2 kohdan muotoilusta käy ilmi, että 10, 11 ja 12 artiklan säännöksiä sovelletaan ainoastaan niissä viitattuihin toimijoihin, joilla on etuoikeutettu mahdollisuus nostaa kanne eri perusteiden nojalla. Tämä vahvistetaan mainitun asetuksen 18 perustelukappaleessa. Asetuksen II luvun 3 jakson säännösten muotoilu merkitsee sitä, että ne koskevat yksinomaan tätä toimijaryhmää. Samalla vaikuttaa siltä, että 10 artiklassa sallitaan näiden henkilöiden hyödyntävän myös 7 artiklan 5 alakohdassa tarkoitettua toimivaltaa. Asetuksen 3 jakson säännökset eivät määritä yksinomaista toimivaltaa. Ne ovat vain asetuksessa määriteltyjen yleisten toimivaltaperiaatteiden erityissäännöksiä, joilla varmistetaan oikeudenkäynnin heikomman asianosaisen asema.
19. Edellä mainitun säännöksen osalta herää kysymys, estävätkö 3 jakson säännökset 2 jakson säännösten soveltamisen vakuutussaatavia koskevissa asioissa. Asetuksen 10 artiklan sisältö tukee tätä tulkintaa. Epäilyksiä lisää 12 artiklan 1 kohta, jossa säädetään, että asiassa, joka koskee vastuuvakuutusta tai kiinteää omaisuutta koskevaa vakuutusta, kanne vakuutusenantajaa vastaan voidaan lisäksi nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui. Vastuuvakuutukseen liittyen on todettava, että kyseinen säännös vaikuttaa tarpeettomalta, kun otetaan huomioon 7 artiklan 2 alakohdan sisältö, ellei todeta, että 3 jakson säännökset sulkevat pois 7 artiklan soveltamisen, koska ne kattavat vakuutusasiat kokonaisuudessaan. Tämä merkitsee puolestaan sitä, että henkilöiden, joilla ei ole 3 jakson mukaisia helpotuksia, on nostettava kanne 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaajan koti- tai sijoittautumispaikan tuomioistuimessa. Näin ollen toimivaltaisuuden 7 artiklan 2 alakohdan ja 7 artiklan 5 alakohdan mukaiset perusteet rajattaisiin pois.
20. Edellä mainittu 3 jakson toimivaltasääntely on kattava vakuutusasioiden osalta, mutta vain siltä osin kuin toimijat ovat etuoikeutetussa asemassa. Herää kysymys toimivallan määrittämisestä silloin, kun asiaa **[alkup. s. 7]** käsitellään edelleen vakuutusasiana (vakuutussäännöksiin perustuva saatava), mutta kantajana ei ole heikompana osapuolena pidettävä toimija.
21. Koska kyseessä on elinkeinonharjoittaja, joka on hankkinut vahingonkärsijältä vastuuvakuutukseen liittyvän saatavan vakuutusenantajaa kohtaan, tuomioistuimen arvion mukaan on sovellettava 2 jakson toimivaltasäännöksiä. Tämän jakson otsikko on ”erityinen toimivalta”, joka ymmärretään oikeustoimien luetteloksi, johon tuomioistuimen toimivallan on oltava sidoksissa, jos 3–7 jaksoa

ei sovelleta. Tätä tarkoittaa erityinen toimivalta, joka on toissijainen 3–7 jaksoissa vahvistettuihin periaatteisiin nähden mutta ensisijainen 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen yleiseen toimivaltaan nähden, kun otetaan huomioon asetuksen 5 artiklan 1 kohdan sisältö.

22. Asetuksen 7 artiklan 5 alakohdassa säädetään selkeästi, että jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka sijaitsee.
23. Toisaalta on todettava, että Gefion Insurance A/S toimii Puolan alueella, ja se on merkitty Komisja Nadzoru Finansowegon ylläpitämään Puolaan rekisteröityjen EU-jäsenvaltioiden vakuutusyritysten luetteloon. Sitä ei kuitenkaan valvo KNF vaan vastaava tanskalainen viranomainen (Finanstilsynet). Tämä voi tarkoittaa sitä, ja myös tuomioistuin kallistuu tällaisen tulkinnan kannalle, että Gefion Insurance A/S toimii Puolassa asetuksen 7 artiklan 5 alakohdassa tarkoitetun ”muun toimipaikan” välityksellä, varsinkin siitä syystä, että vastaajan etuja Puolassa edustaa Crawford Polska sp. z o.o., joka selvittää vahinkoja.
24. Tuomioistuin huomauttaa, että koska vastaaja toimii toisessa jäsenvaltiossa kahden sellaisen yhtiön välityksellä, jotka eivät ole yhtiölaissa tarkoitettuja sivuliikkeitä, voi olla vaikeaa määrittää toimija, joka on vastuussa vahingon [alkup. s. 8] selvittämisestä, ja lisäksi se voi vaikeuttaa oikeudenkäyntiä vakuutusyritystä vastaan.² Lisäksi tästä on seurannut useiden valitusten lähettäminen KNF:lle, minkä seurauksena Finanstilsynet teki tarkastuksen, jossa tuli ilmi useita sääntöjenvastaisuuksia.³
25. Tulkitsemalla käsitteitä ”sivuliike”, ”agentuuri” tai ”muu toimipaikka” unionin tuomioistuin yksilöi kaksi arviointiperustetta, joiden perusteella voidaan katsoa, onko tällaisen toimipaikan toimintaa koskevalla kanteella liittymä jäsenvaltioon. Ensinnäkin nämä käsitteet edellyttävät, että on olemassa ulospäin pääliikkeen jatkeena pysyvästi esiintyvä liiketoimintakeskus. Keskuksella on oltava oma johto ja sellaiset aineelliset valmiudet, että se voi käydä liikeneuvotteluja kolmansien kanssa, joiden ei siten tarvitse olla suorassa yhteydessä pääliikkeeseen (tuomio 18.3.1981, Blanckaert & Willems v. Trost, C-139/80, EU:C:1981:70, 11 kohta). Toiseksi riidan on koskettava joko näiden yksiköiden toimintaa koskevia toimia tai niiden pääliikkeen nimissä tekemiä sitoumuksia, jotka on täytettävä siinä

² Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poznańin alueellinen tuomioistuin, Puola) on esittänyt 15.1.2019 – Corporis Sp. z o.o., kotipaikka Bielsko-Biała v. Gefion Insurance A/S, kotipaikka Kööpenhamina – asia C-25/19 (2019/C 164/11): Onko direktiivin 2009/138/EY (1) 152 artiklan 1 ja 2 momentissa, luettuna yhdessä 151 artiklan ja asetuksen N:o 1393/2007 johdanto-osan 8 perustelukappaleen kanssa, tulkittava siten, että nimetyn edustajan suorittamaan vahinkovakuutusyrityksen edustamiseen kuuluu haasteen vastaanottaminen asiassa, joka koskee korvausta liikennevahingosta?

³ https://www.finanstilsynet.dk/Tilsyn/Vurderinger-af-finansielle-virksomheder/2019/Gefion_110719/Engelsk-version

valtiossa, jossa yksikkö sijaitsee (tuomio 22.11.1978, Somafer SA v. Saar-Ferngas AG, C-33/78, EU:C:1978:205, 13 kohta).

26. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan yhtiö, jonka vastaaja valtuutti vahinkojen selvittämiseen, täyttää tällaiset edellytykset. Se on oikeudellisesti olemassa (oikeushenkilö) ja sillä on täydet valtuudet tehdä oikeustoimia vakuutusyrityksen puolesta.
27. Näin ollen asetuksen tavoitteiden kanssa olisi ristiriidassa myös tilanne, jossa toimijaa, joka harjoittaa elinkeinotoimintaa (tässä tapauksessa vakuutusalaalla) yhdessä unionin jäsenvaltiossa, ei voitaisi haastaa kyseisen jäsenvaltion **[alkup. s. 9]** tuomioistuimeen. Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II) 25.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY johdanto-osan 76 perustelukappaleessa säädetään seuraavaa: ”Unionin kansalaisten liikkumisen lisääntyessä moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia tarjotaan yhä useammin kansallisten rajojen yli. Sen varmistamiseksi, että vihreän kortin järjestelmä ja liikennevakuutuksenantajien kansallisten toimistojen väliset sopimukset jatkuvat moitteettomasti, on aiheellista, että jäsenvaltiot voivat vaatia moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia niiden alueella palveluntarjoajina antavilta vakuutusyrityksiltä kansalliseen toimistoon liittymistä ja rahoitusosuuden maksamista siihen sekä kyseisen jäsenvaltion perustamaan takuurahastoon. Jäsenvaltion, jossa palveluja tarjotaan, olisi vaadittava, että moottoriajoneuvovastuuvakuutuksia tarjoavat yritykset nimittävät sen alueelle edustajan, joka kerää kaikki korvausvastuita koskevat tarvittavat tiedot ja edustaa kyseistä yritystä.”
28. Saman direktiivin 145 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa puolestaan säädetään seuraavaa: ”Yrityksen pysyvä läsnäolo jäsenvaltion alueella rinnastetaan sivukonttoriin, vaikka mainittu läsnäolo ei käsitä sivukonttoria vaan ainoastaan toimiston, jota hoitaa yrityksen oma henkilökunta tai itsenäisesti toimiva henkilö, jolla on pysyvä valtuutus toimia yrityksen puolesta asioimiston tapaan”. Tämä puhuu sen puolesta, että Crawford Polska sp. z o.o. on asetuksen 7 artiklan 5 alakohdassa tarkoitettu vastaajan muu toimipaikka.
29. Edellä mainituista epäilyistä huolimatta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kallistuu myöntävien vastausten kannalle kaikkien kysymysten osalta. **[alkup. s. 10]**

[– –] [tuomarin nimi]